

Jimenin CHRÁMOVÝ ZÁZRAK

Glenda Mendez de Lopezová
(Založené na skutočnom príbehu)



Jimena bola nervózna. Ale vedela, že Pán jej pomôže.

Tento príbeh sa odohral v Guatemale.

Jimena vlezla do auta a zapla si pás. Bola s rodičmi na ceste do chrámu. Krsty v chráme bude vykonávať po prvý krát. Ocko ju pokrstí za niektorých jej predkov. Jimena sa nevedela dočkať!

Ale potom si spomenula na niečo, čo v nej vyvolalo paniku. „Ocko,” povedala. „A čo bude s mojou pumpičkou?”

Jimena mala cukrovku 1. typu. Aby zostala zdravá, vždy nosila malé zariadenie

nazývané inzulínová pumpa, ktoré jej pomáhalo kontrolovať hladinu cukru v krvi. Ak ju nemala dlhšiu dobu, cítila sa zle.

„Dovolia mi ju mať na sebe v chráme?” spýtala sa Jimena. Srdce jej prudko tĺklo.

„A čo potom, keď budem vo vode?”

„To bude v poriadku,” povedal otec.

„Pumpičku môžeš mať na sebe, kým nepôjdeš do vody. Potom, hneď ako vyjdeš z vody, ti ju mamička pomôže dať naspäť.”

Mama prikývla. „A keby ti prišlo počas krstov zle, povedz to ockovi a budeš môcť prestať.” Mamička jej stisla ruku. „Budeme celý čas pri tebe.”

„Dobre,” povedala Jimena. Stále však bola nervózna. Ale mamička a ocko jej pomohli cítiť sa trochu lepšie.

Keď tam prišli, Jimena držala mamičku a ocka za ruku, keď kráčali k dverám chrámu. Hneď ako vošli dovnútra, pocítila Jimena teplo a útechu. Vedela, že jej Duch Svätý hovorí, že Nebeský Otec jej pomôže, dokonca aj keď sa bojí. Všetko bude v poriadku, ako povedal ocko.

Jimena sa prezliekla do bieleho oblečenia. Potom mama pomohla Jimene dať si dole pumpičku. „Bude to len na niekoľko minút,” povedala mama. Objala Jimenu.

Jimena vstúpila do vody. Ocko na ňu čakal. Vystrel svoju ruku a pomohol jej zísť dole schodmi.

Ocko vyslovil modlitbu pre krst a Jimenu ponoril do vody. Jimena sa usmievala, keď sa vynárala. Potom urobili ešte zopár krstov.

„Si v poriadku?” zašepkal jej ocko do ucha. „Áno!” povedala Jimena.

Ocko ju ešte pokrstil za niekoľkých ľudí. „Zvládneš ešte ďalšie?” spýtal sa.

„Áno!” povedala Jimena.

Po krstoch mamička pomohla Jimene nasaďiť pumpičku a zmerala jej krvný cukor. Mamina sa usmiala. Bol v norme! Akoby si Jimena svoju pumpičku vôbec nebola zložila.

Potom išli do menšej miestnosti. Otec položil svoje ruky na Jimenu hlavu. Konfirmoval ju za členku Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní za tých ľudí, ktorí zomreli a za ktorých vykonala krsty. Teraz sa jej predkovia môžu rozhodnúť, či vstúpia do Cirkvi Ježiša Krista!

Na druhý týždeň sa počas domáceho večera Jimena s rodičmi rozprávala o výlete do chrámu. „Chrám je dom Pána,” povedal otec. „Keď tam ideme, môže v našich životoch vidieť zázraky.”

„Aké zázraky?” spýtal sa Jimenin bráček Pablo. „Bola som nervózna z toho, že si mám zložiť inzulínovú pumpičku, keď pôjdem do vody,” povedala Jimena. „Ale keď som robila krsty, vobec som sa necítila zle. Bol to zázrak!” Jimena sa pousmiala. „A hoci som bola nervózna, Duch Svätý mi pomohol cítiť pokoj. Aj to bol zázrak.” ●



Kedy ti Duch Svätý pomohol cítiť pokoj?